

Warszawa, dnia 4/09/2020 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.185.2019.EK.17

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie:

- art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), dalej *Kpa*, w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.), dalej *ustawa oos*, zawiadamiam **strony postępowania**,
- art. 85 ust. 3 *ustawy oos*, zawiadamiam **społeczeństwo**,

że postępowanie odwoławcze od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., znak: WOOŚ-II.4210.50.2017.EWA.24, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa odcinka linii kolejowej od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowa stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin według wariantu inwestycyjnego”, zostało zakończone decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 września 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.185.2019.EK.16, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r.

Strony mogą zapoznać się z treścią powyższego postanowienia w: Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (na zasadach określonych w ogłoszeniu Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 25 maja 2020 r. opublikowanym na stronie internetowej <https://gdos.gov.pl>), Urzędzie Miasta Nowy Dwór Mazowiecki, Urzędzie Gminy Pomiechówek, Urzędzie Gminy w Zakroczymiu.

Doręczenie ww. postanowienia stronom uważa się za dokonane po upływie 14 dni (licząc od dnia następnego) od dnia, w którym nastąpiło upublicznienie niniejszego zawiadomienia, tj. od dnia

Upubliczniono w dniach: od do

Pieczęć urzędu:

Z upoważnienia
Zastępca Dyrektora Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko
Dorota
Dorota Toryfter-Szumańska

Art. 74 ust. 3 ustawy oos. Jeżeli liczba stron postępowania: o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w sprawie uchylecia lub zmiany, stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji, o której mowa w pkt 1, lub wznowienia postępowania w sprawie tej decyzji przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 49 Kpa. Jeżeli przepis szczególnie tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

Art. 85 ust. 3 ustawy oos. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 2.9.....2020 r.

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.185.2019.EK.16

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), dalej *Kpa*, w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 ze zm.), dalej *ustawa o oś*, po rozpatrzeniu odwołania stowarzyszenia Towarzystwo Ochrony Przyrody z dnia 17 czerwca 2019 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., znak: WOOS-II.4210.50.2017.EWA.24, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa odcinka linii kolejowej od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowa stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin według wariantu inwestycyjnego”,

1. uchylam pkt 1.2.17 decyzji w brzmieniu:

„Przed przystąpieniem do prac związanych z wycinką drzew i krzewów należy dokonać oględzin terenu pod kątem występowania gatunków chronionych, a także dokonać analizy przepisów z zakresu ochrony gatunkowej.”,

i w tym zakresie orzekam:

„Na kilka dni przed planowaną wycinką drzew i krzewów nadzór przyrodniczy powinien dokonać oględzin terenu pod kątem występowania gatunków chronionych, w szczególności chiropterolog powinien zweryfikować zasiedlenie przez nietoperze drzew przeznaczonych do wycinki. W przypadku potwierdzenia obecności nietoperzy w drzewach przeznaczonych do wycinki, należy ją wstrzymać do czasu opuszczenia stanowiska przez zinwentaryzowane osobniki. Nadzór przyrodniczy winien również czuwać nad czynnościami wskazanymi w pkt 1.2.18 – pkt 1.2.29.”;

2. uchylam pkt 1.2.18 decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z wycinką drzew i krzewów prowadzić poza okresem legowym oraz poza okresem rozrodczym nietoperzy; dopuszcza się prowadzenie prac w ww. okresach pod nadzorem przyrodniczym.”,

i w tym zakresie orzekam:

„Niezbędną wycinkę drzew oraz krzewów należy przeprowadzić w terminie od 1 listopada do końca lutego, tj. poza sezonem lęgowym ptaków i okresem rozrodu, rojenia i jesiennych migracji nietoperzy.”;

3. uchylam pkt 1.2.27 decyzji w brzmieniu:

„Wykonać pod nadzorem herpetologa tymczasowe ogrodzenia w sąsiedztwie zbiorników wodnych stanowiących zinwentaryzowane siedliska rozrodu płazów, tj. lewa strona w km od 2+630 do 2+710 oraz km od 3+020 do 3+160; nadzór herpetologiczny może skorygować na bieżąco zasięg tymczasowego wyгородzenia placu budowy w przypadku wystąpienia takiej konieczności. ”,

i w tym zakresie orzekam:

- a) „W sąsiedztwie zbiorników wodnych stanowiących zinwentaryzowane siedliska rozrodu płazów, tj. od km 2+630 do km 2+710 oraz od km 3+020 do km 3+160, pod nadzorem herpetologa należy zamontować szczelne tymczasowe ogrodzenie placu budowy, wykonane z materiału zapewniającego trwały naciąg (siatka lub folia polimerowa, siatka stalowa, geowłóknina, geotkanina, itp.), pełne lub o średnicy oczek nie większej niż 0,5 cm x 0,5 cm. Ogrodzenie powinno mieć wysokość nie mniejszą niż 50 cm nad poziomem gruntu z przewieszką o długości 5 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy oraz być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 10 cm. Ogrodzenie powinno być odporne na uszkodzenia mechaniczne powstałe na skutek wykaszania roślinności. Herpetolog w ramach nadzoru przyrodniczego może wskazać dodatkowe odcinki, na których konieczne jest zastosowanie ww. ogrodzenia,
- b) Zbiorniki retencyjne lub retencyjno-infiltracyjne należy szczelnie ogrodzić ogrodzeniem ochronnym z elementów prefabrykowanych (pełnych) lub z siatki o średnicy oczek nie większej niż 0,5 cm x 0,5 cm (z wyłączeniem siatek polimerowych). Ogrodzenie powinno mieć wysokość nie mniejszą niż 50 cm nad poziomem gruntu z przewieszką o długości 5 cm, skierowaną „na zewnątrz” oraz być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 10 cm. Płotki powinny być odporne na uszkodzenia mechaniczne powstałe na skutek wykaszania roślinności.”;

4. uchylam pkt 1.3.3 decyzji w brzmieniu:

„Na długości linii kolejowej zastosować warstwę zabezpieczającą w postaci geowłókniny separująco-filtracyjnej.”,

i w tym zakresie orzekam:

„Należy wykonać następujące działania minimalizujące i kompensacyjne:

- a) Na długości linii kolejowej zastosować warstwę zabezpieczającą w postaci geowłókniny separująco-filtracyjnej,
- b) Na odcinku przebiegającym przez obszar Natura 2000 Forty Modlińskie, tj. od km 3+500 do km 4+200 w celu ograniczenia wpływu inwestycji na ww. obszar należy zastosować rozwiązania antywibracyjne w podtorzu,
- c) Należy pod nadzorem ornitologa wywiesić 40 skrzynek lęgowych dla ptaków, w tym: 16 sztuk budek typu „A” i „A1”, 20 sztuki budek typu „B” oraz 4 budki typu „D”. Działanie należy wykonać przed wycinką drzew w miejscach wyznaczonych przez ornitologa na terenie starego cmentarza i na najbliższych fragmentach drzewostanów należących do Nadleśnictwa Jabłonna, po uzgodnieniu z właściwymi zarządcami terenów. Budki objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem, co najmniej raz na dwa lata, przez okres 30 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia budki konieczna jest jej naprawa lub wymiana na nową,
- d) Należy wywiesić 20 skrzynek dla nietoperzy w 5 grupach po 4 skrzyńki (w każdej lokalizacji rozwiesić 2 budki typu Stratmann oraz 2 budki typu Issel) w miejscu wyznaczonym przez nadzór chiropterologiczny, na terenie starego cmentarza. Budki objąć kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem, co najmniej raz na dwa lata, przez okres 30 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia budki konieczna jest jej naprawa lub wymiana na nową.”,

5. uchylam pkt 1.3.5 decyzji w brzmieniu:

„Do odwodnienia podtorza zastosować rowy trawiaste obsadzone trawą wysokokośną lub inne rozwiązania ochronne, mające na celu ograniczenie ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych w przypadku wystąpienia awarii; nie stosować umocnień głębokich typu korytka krakowskie; w przypadku konieczności zastosowania odwodnienia w głębokiego, parametry urządzeń do odwodnienia w głębokiego winny być określone na podstawie badań gruntowo-wodnych podłoża.”,

i w tym zakresie orzekam:

„Do odwodnienia podtorza zastosować rowy trawiaste obsadzone trawą wysokokośną o nachyleniu skarp 1:1,5 lub łagodniejszym lub inne rozwiązania ochronne, mające na celu ograniczenie ryzyka zanieczyszczenia wód podziemnych w przypadku wystąpienia awarii; nie stosować umocnień

głębokich typu korytka krakowskie; w przypadku konieczności zastosowania odwodnienia wgłębnego, parametry urządzeń do odwodnienia wgłębnego winny być określone na podstawie badań gruntowo-wodnych podłoża.”;

6. uchylam pkt 1.3.9 decyzji w brzmieniu:

„Oświetlenie linii kolejowej ograniczyć do niezbędnego minimum i zastosować lampy o niskiej emisji ciepłej (np. typu LED)”,

i w tym zakresie orzekam:

„Oświetlenie linii kolejowej ograniczyć do niezbędnego minimum i zastosować lampy o niskiej emisji ciepłej (np. typu LED), z jak najmniej intensywnym strumieniem światła, skierowanym na określoną powierzchnię.”;

7. uchylam załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: Charakterystyka przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.), w brzmieniu:

„Przedsięwzięcie polega na budowie odcinka nowo projektowanej linii kolejowej nr 247 od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowie stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin. Długość planowanej inwestycji wynosi około 5,8 km.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest w województwie mazowieckim na terenie gmin Nowy Dwór Mazowiecki oraz Pomiechówek, w powiecie nowodworskim.

Celem przedmiotowego zadania inwestycyjnego jest budowa odcinka nowo projektowanej linii kolejowej nr 247 od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowa stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin.

W raporcie oos przeanalizowano warianty realizacji przedsięwzięcia:

- wariant inwestycyjny - polegający na kompleksowej budowie linii kolejowej nr 247 (dwutorowej) wraz z przebudową układu drogowego;*
- wariant alternatywny - polegający na budowie linii kolejowej nr 247 o ograniczonym zakresie (jednotorowej) wraz z przebudową układu drogowego.*

Raport oos zawierał również opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia.

Analizowane warianty realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia są oddalone od znajdującej się w odległości ok. 295 m Lunety frontu św. Jerzego (tzw. „Lunety Sowińskiego”), usytuowanej na obszarach Natura 2000 Forty Modlińskie.

Z analizy przedłożonego przez Inwestora raportu ooś wynika, że optymalny ze względów środowiskowych jest wariant inwestycyjny.

Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest w obszarze podlegającym ochronie na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, ze zm.).

Teren przeznaczony pod ww. inwestycję położony jest w granicach obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty - Forty Modlińskie PLH140020”,

i w tym zakresie orzekam:

„Załącznik 1 do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: Charakterystyka przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.).

Przedsięwzięcie polega na budowie odcinka nowo projektowanej linii kolejowej nr 247 od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowie stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin. Długość planowanej inwestycji wynosi około 5,8 km.

Planowana inwestycja zlokalizowana jest w województwie mazowieckim na terenie gmin Nowy Dwór Mazowiecki oraz Pomiechówek, w powiecie nowodworskim. Ponadto granica inwestycji przebiega na granicy gminy Zakroczym.

W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przeanalizowano:

- wariant inwestycyjny - polegający na kompleksowej budowie linii kolejowej nr 247 (dwutorowej) wraz z przebudową układu drogowego;
- wariant alternatywny - polegający na budowie linii kolejowej nr 247 o ograniczonym zakresie (jednotorowej) wraz z przebudową układu drogowego;
- wariant bezinwestycyjny.

Wariant inwestycyjny polega na kompleksowej budowie linii kolejowej nr 247 (dwutorowej) wraz z przebudową układu drogowego. Nowo projektowana linia kolejowa nr 247 rozpoczyna się w km -0+275 od styku iglicowego rozjazdu nr 2 (kilometr 0+000 nowej linii znajduje się w osi budynku stacyjnego Stacji Modlin), a kończy przy Mazowieckim Porcie Lotniczym w Modlinie w km 5+492. Długość przedmiotowego odcinka nowo projektowanego przedsięwzięcia wynosi 5,767

km. Nowa linia kolejowa nr 247 powstanie częściowo w miejscu istniejącej bocznicy, w śladzie toru boczniczego nr 122 (prowadzącego obecnie ze stacji Modlin do bazy paliw POL-OIL), czyli do km 3+000. W dalszym fragmencie tory uległy zarośnięciu i na znacznym odcinku pozbawione są szyn (pozostały jedynie podkłady kolejowe).

Z uwagi na stan techniczny toru nr 122, w szczególności przekroczenia dopuszczalnego wieku elementów konstrukcji, oraz fakt, że trasa nowej linii nr 247 jedynie w niewielkim stopniu pokrywa się z istniejącym śladem, zabudowana będzie nowa nawierzchnia kolejowa projektowanej linii kolejowej składająca się z: szyn, podkładów strunobetonowych, przytwierdzeń sprężystych, podsypki tłuczniowej, warstwy ochronnej z kruszywa łamanego ze skał twardych oraz geowłókniny separująco - filtracyjnej. W wariantcie inwestycyjnym prędkość maksymalna dla pociągów pasażerskich na szlaku wynosi 60-100 km/h, na stacjach 40-60 km/h. Dla pociągów towarowych prędkość maksymalna wynosi 60 km/h.

W sąsiedztwie istniejącej bocznicy kolejowej, która stanowi początkowy ślad projektowanej linii kolejowej nr 247 (tj. na odcinku: początek opracowania - do km ok. 1+200) występuje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz tereny mieszkaniowo-usługowe. Następnie występują tereny pól i łąk z grupami naturalnych zadrzewień oraz tereny rolne wraz z zabudową zagrodową (km od ok. 1+200 do ok. 2+500). Na odcinku 2+500 – 3+300 występują tereny silnie zurbanizowane, tj. stacja paliw oraz parkingi. Od km ok. 3+300 do końca opracowania projektowana linia kolejowa przebiegać będzie w sąsiedztwie Mazowieckiego Portu Lotniczego Warszawa/Modlin oraz terenów leśnych.

Inwestycja będzie kolidowała z sieciami sanitarnymi, tj. siecią wodociagową, siecią kanalizacji deszczowej, siecią kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej i tłocznej oraz siecią ciepłą. Przewiduje się przebudowę lub zabezpieczenie wszystkich sieci, które kolidują z rozwiązaniami branży torowej, drogowej oraz konstrukcyjnej. Zakres przebudów zostanie dostosowany do obowiązujących w tym zakresie przepisów, a także będzie uwzględniał bezpieczeństwo projektowanej infrastruktury kolejowej oraz istniejących i projektowanych sieci wodociagowych, kanalizacyjnych oraz ciepłowniczych.

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia będzie obejmowała następujący zakres prac:

- budowę nowej dwutorowej linii kolejowej od stacji Modlin do stacji Lotnisko Warszawa/Modlin;
- elektryfikację całego odcinka nowej linii kolejowej, projektowanej stacji towarowej oraz nowo projektowanego toru 6 na stacji Modlin;

- wykonanie prac na nawierzchni kolejowej linii nr 9 (przesunięcia rozjazdów na stacji Modlin);
- budowę naziemnej, czołowej stacji kolejowej MPL Warszawa/Modlin w rejonie istniejącego ronda przy Mazowieckim Porcie Lotniczym Warszawa-Modlin, wykonanie dwóch torów stacyjnych zakończonych kozłem oporowym oraz peronu wyspowego o długości ok. 200 m;
- rozbudowę istniejącej stacji kolejowej Modlin o dodatkowy tor oraz peron przy tym torze;
- przebudowę głowicy rozjazdowej na stacji Modlin od strony Nowego Dworu Mazowieckiego i od strony Nasielska;
- budowę toru odstawczego o długości ok. 550 m na stacji Modlin (tor nr 4a) w okolicy km 0+300;
- budowę stacji towarowej w km 2+170 linii kolejowej nr 247, umożliwiającej włączenie toru bocznego POL-OIL w układ stacyjny, bez wjazdu na tory szlakowe;
- zaprojektowanie toru wyciągowego (nr 7a) wraz z miejscem postojowym przeznaczonym do awaryjnego odstawiania uszkodzonych wagonów kolejowych przewożących materiały niebezpieczne (paliwa);
- budowę toru odstawczego o długości ok. 550 m na stacji towarowej (tor nr 7) w okolicy km 1+870;
- rozbiórkę nieużywanych torów, rozjazdów oraz kozłów oporowych wraz z uporządkowaniem terenu;
- pozostawienie rezerwy terenowej na włączenie toru bocznego Mazowieckiego Portu Lotniczego Warszawa-Modlin w okolicy km 3+050;
- pozostawienie rezerwy terenowej w okolicy km 4+700 na przyszłą budowę odgałęzienia linii kolejowej nr 247 w kierunku Płocka;
- pozostawienie rezerwy terenowej na przyszłą budowę odgałęzienia w kierunku południowej oraz północnej części Warmińsko-Mazurskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej Podstrefy Pomiechówek;
- wykonanie rowów odwadniających na całej długości linii kolejowej oraz zbiornika retencyjnego;
- budowę nadstawni na projektowanej stacji towarowej;
- budowę nowych wiaduktów drogowych nad projektowaną linią kolejową, wraz z przebudową układów drogowych, oraz budowę murów oporowych;
- remont kładki dla pieszych na stacji Modlin;
- rozbiórkę zabudowania gospodarczego, budynku mieszkalnego oraz ogrodzeń;

- przeniesienie kapliczki zlokalizowanej w rejonie skrzyżowania ulic Mieszka I, Żołnierzy Września i linii kolejowej 247;
- budowę kanalizacji deszczowej oraz przyłączy wodno-kanalizacyjnej, oraz przebudowę sieci sanitarnych, w tym m.in. wodociągowych, kanalizacyjnych oraz ciepłowniczych;
- rozbudowę istniejących dróg;
- budowę dróg równoległych, skrzyżowań skanalizowanych oraz zwykłych;
- budowę zatok autobusowych, chodników, ścieżki rowerowej i ciągu pieszo-rowerowego.

Załącznik 1 do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

Rysunek przedstawiający orientacyjną lokalizację przedmiotowej inwestycji”.

8. w pozostałym zakresie utrzymuję przedmiotową decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 21 maja 2019 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, dalej RDOŚ w Warszawie, określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. *„Budowa odcinka linii kolejowej od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowa stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin według wariantu inwestycyjnego”*.

Odwołanie od ww. decyzji wniosło w dniu 17 czerwca 2019 r., Towarzystwo Ochrony Przyrody, zwane dalej Towarzystwem, reprezentowane przez Wiesława Nowickiego.

Towarzystwo wnioskiem z dnia 15 stycznia 2019 r. zwróciło się do RDOŚ w Warszawie o dopuszczenie do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. Towarzystwo jest organizacją ekologiczną prawidłowo reprezentowaną przez Wiesława Nowickiego. Pismem z dnia 29 marca 2019 r., znak: WOOS-II.4210.50.2017.EWA.22, Towarzystwo zostało dopuszczone przez RDOŚ w Warszawie do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony.

Decyzja RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r. została doręczona stronom (poza inwestorem, któremu została wysłana bezpośrednio) w trybie art. 49 kpa, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 74 ust. 3 ustawy ooś.

Obwieszczenie RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., znak: WOOS-II.4210.50.2017.EWA.25, informujące strony o wydanej decyzji, umieszczone zostało na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Warszawie w dniu 22 maja 2019 r., a także na tablicach ogłoszeń: Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie w dniach 25 maja

– 10 czerwca 2019 r., Urzędu Miasta Nowy Dwór Mazowiecki w dniach 3 – 21 czerwca 2019 r., Urzędu Gminy Pomiechówek w dniach 23 maja – 7 czerwca 2019 r. oraz Urzędu Gminy w Zakroczymiu w dniach 25 maja – 10 czerwca 2019 r.

Należy uznać, że z dniem 17 czerwca 2019 r. strony zostały powiadomione o wydanej decyzji, a od dnia następnego, zgodnie z art. 57 § 1 kpa, rozpoczął bieg 14-dniowy termin do wniesienia odwołania od decyzji. W związku z powyższym ostatnim dniem do wniesienia lub nadania odwołania był 1 lipca 2019 r.

Odwołanie zostało zatem nadane w terminie ustawowym.

Towarzystwo kwestionując zaskarżoną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach podnosi, że została ona wydana:

1. na podstawie raportu niespełniającego istotnych wymogów dla tego typu dokumentu, określonych w art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.), dalej ustawa ooś, w szczególności art. 66 ust. 6 oraz art. 66 ust. 1 pkt. 16,
2. z naruszeniem art. 80 ust. 1 pkt. 2 ustawy ooś - gdyż w trakcie tej oceny, jak wynika to z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie zweryfikowano ustaleń tego raportu w zakresie wpływu omawianego przedsięwzięcia na wody powierzchniowe (JCWP) i podziemne (JCWPd),
3. z uzasadnieniem niespełniającym wymogu art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. „b” tiret pierwsze ustawy ooś - ponieważ RDOŚ w Warszawie w uzasadnieniu decyzji nie wyjaśnił w jaki sposób wziął pod uwagę i w jakim zakresie uwzględnił ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w szczególności dotyczące ochrony fauny w trakcie realizacji (budowy) i eksploatacji (użytkowania) planowanej linii kolejowej wraz ze stacją Mazowiecki Port Lotniczy Warszawa/Modlin,
4. z naruszeniem art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. „a” ustawy ooś, gdyż pkt I. 1.1. sentencji decyzji z dnia 21 maja 2019 r., jak również jej załącznik pt. „Charakterystyka przedsięwzięcia” nie podaje dokładnej lokalizacji planowanej linii kolejowej, w szczególności nie zostały wymienione miejscowości w których linia ta będzie przebiegać, ograniczając się tylko do wskazania przynależności administracyjnej terenu przedsięwzięcia na poziomie gmin,
5. z naruszeniem art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1722). Jak wynika z uzasadnienia decyzji z dnia 21 maja 2019 r. (str. 8) – RDOŚ w Warszawie nie uznał stanowiska Państwowego Gospodarstwa

Wodnego Wody Polskie przedstawionego w piśmie z dnia 7 marca 2018 r., znak: WA.RZŚ.436.1.18.2018.IK, czym naruszył również art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś,

6. z naruszeniem art. 62 ust. 2 ustawy ooś, poprzez nierozpoznanie w trakcie prowadzonej oceny istotnych, prognozowanych oddziaływań skumulowanych (w tym także na obszary sieci Natura 2000) dla przedmiotowego przedsięwzięcia, np. przewidywanego przedłużenia tej linii (nr 247) aż do Płocka.

Ponadto Towarzystwo zarzuca, iż podanie do publicznej wiadomości informacji o podejmowanych przez RDOŚ w Warszawie czynnościach (np. o wszczęciu postępowania na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., o udziale społeczeństwa oraz o wydaniu w dniu 21 maja 2019 r. decyzji o środowiskowych uwarunkowanych) były dokonywane z naruszeniem art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. „d” ustawy ooś.

W związku z powyższym Towarzystwo wnosi o uchylenie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 21 maja 2019 r., i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego ustalono i stwierdzono, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego, w tym m.in. wniosku o wydanie decyzji środowiskowej, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami oraz treści zaskarżonej decyzji. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych, wnikliwie badając poprawność postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, organ drugiej instancji uznał, iż wymaga ona uzupełnienia i wyjaśnienia zawartych w niej informacji. W związku z powyższym GDOŚ skierował do inwestora wezwanie z dnia 31 marca 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.185.2019.EK.9.

Wezwanie dotyczyło uzupełnienia kwestii merytorycznych, m.in. takich jak: lokalizacja inwestycji, planowane działania kompensacyjne, wpływ inwestycji na obszary Natura 2000, wpływ na wody powierzchniowe, budowa przejść dla zwierząt oraz oddziaływanie inwestycji na płazy.

Inwestor przedstawił wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie przy piśmie z dnia 29 kwietnia 2020 r. Po analizie przedłożonych wyjaśnień GDOŚ stwierdził, że są one wystarczające do dokonania oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko.

Po zgromadzeniu całości materiału dowodowego GDOŚ zawiadomieniami z dnia 26 czerwca 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.185.2019.EK.14 oraz znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.185.2019.EK.13, poinformował strony zgodnie z art. 10 § 1 kpa o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie prowadzą się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ drugiej instancji dostrzegł, wymagające skorygowania, uchybienia w decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., wobec czego uchylił w części decyzję organu pierwszej instancji i w tym zakresie orzekł, co znajduje odzwierciedlenie w sentencji niniejszej decyzji, a w pozostałej części utrzymał kwestionowane rozstrzygnięcie w mocy.

GDOŚ zadecydował o zmianie warunku określonego w punkcie 1.2.17 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczącego sposobu przeprowadzenia wycinki drzew i krzewów.

Warunek określony przez organ pierwszej instancji dopuszczał prowadzenie wycinki jedynie w okresie zimowym, ale w przypadku nietoperzy wycinka drzew prowadzona w tym terminie niesie za sobą ryzyko związane z niszczeniem miejsc ich zimowania. Aby zminimalizować to zagrożenie GDOŚ doprecyzował w jakim czasie przed przystąpieniem do wycinki drzew i krzewów należy przeprowadzić kontrolę w celu potwierdzenia lub wykluczenia obecności gatunków chronionych. Dodatkowo, jeżeli w wyniku ww. kontroli okaże się, że drzewa przeznaczone do wycinki są zasiedlone przez nietoperze zobowiązano inwestora do wstrzymania prac do czasu opuszczenia stanowiska przez zinwentaryzowane osobniki. Prowadzenie wycinki pod nadzorem chiropterologa, z zachowaniem wskazanych przez niego zaleceń, zapewni możliwość przeprowadzenia tych działań w sposób minimalizujący ryzyko niepokojenia nietoperzy w okresie hibernacji.

GDOŚ nałożył dodatkowo obowiązek nadzoru przyrodniczego przy wykonywaniu czynności wskazanych w warunkach określonych w pkt 1.2.18 – pkt 1.2.29 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczących zabezpieczenia drzew nieprzewidzianych do wycinki oraz

prowadzenia prac w granicach obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie PLH140020. Takie rozwiązanie zagwarantuje odpowiednie zabezpieczenie zieleni nieprzeznaczonej do wycinki przed wpływem prac budowlanych. Zapewni także należyłą kontrolę terenu budowy, wykopów i innych pułapek pod kątem obecności zwierząt, a także właściwy dobór metod odławiania zwierząt oraz wyboru miejsc odpowiednich do ich przesiedlenia. Odpowiednia jakość kontroli, o których mowa powyżej jest niezwykle istotna z uwagi na konieczność zagwarantowania przestrzegania przepisów z zakresu ochrony gatunkowej.

Organ drugiej instancji postanowił o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia obowiązku określonego w punkcie 1.2.18 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczącego terminu prowadzenia prac związanych z wycinką drzew i krzewów.

Zmiana powyższego punktu objęła wskazanie terminu, w którym nie należy prowadzić wycinki drzew i krzewów. Określenie sezon lęgowy ptaków lub okres rozrodczy nietoperzy jest nieprecyzyjne i może być w różny sposób interpretowane. Dlatego też GDOŚ wskazał, aby niezbędną wycinkę drzew oraz krzewów przeprowadzić w terminie od 1 listopada do końca lutego, tj. poza sezonem lęgowym ptaków i okresem rozrodu, rojenia i jesiennych migracji nietoperzy. Wycinka będzie prowadzona m.in. na terenie obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie, dlatego rozszerzono ww. ograniczenie również na czas rojenia i jesiennych migracji nietoperzy. W okresie tym nietoperze zlatują się w okolice miejsc przyszłej hibernacji, aby odbyć gody.

Ze względu na niewielką ilość drzew i powierzchnię krzewów przeznaczonych do wycinki zrezygnowano z dopuszczenia możliwości prowadzenia wycinki pod nadzorem przyrodniczym w sezonie lęgowym ptaków i okresie rozrodu nietoperzy. Prowadzenie wycinki z zachowaniem zaleceń wskazanych w warunkach określonych w punktach 1.2.17 i 1.2.18 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczących zabezpieczenia drzew nieprzewidzianych do wycinki oraz prowadzenia prac w granicach obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie PLH140020, zapewni możliwość przeprowadzenia tych działań w sposób niepowodujący szkód dla lokalnej populacji nietoperzy.

GDOŚ postanowił o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia warunku określonego w punkcie 1.2.27 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczącego wygradzenia zbiorników retencyjnych lub retencyjno-infiltracyjnych oraz tymczasowego wygradzenia placu budowy.

Poprzez zmianę treści powyższego warunku, sprecyzowano wymagania odnośnie charakterystyki i parametrów ogrodzenia tymczasowego. Odpowiednia wysokość ogrodzenia i

wkopanie w grunt oraz dbałość o trwały naciąg zagwarantuje skuteczność w pełnieniu funkcji ochronnej i zabezpieczy płazy oraz drobne ssaki przed wkroczeniem na teren budowy. Ponadto wprowadzono obowiązek ogrodzenia zbiorników retencyjnych lub retencyjno-infiltracyjnych w sposób ograniczający dostęp płazom, uniemożliwiając ich zasiedlenie. Należy podkreślić, że bez spełnienia konkretnych wymogów odnośnie parametrów i zasad gospodarowania (czyszczenie, okresy retencjonowania wody itp.), zbiorniki te mogą stanowić tzw. pułapkę ekologiczną. Zwabione do zbiornika płazy przystępują do rozrodu, ale z uwagi na częste spadki poziomu wody w okresie późnej wiosny i wczesnego lata dochodzi do obumierania skrzeku i masowej śmiertelności kijanek. Ogrodzenie zbiorników zminimalizuje to ryzyko. Z uwagi na fakt, iż ww. ogrodzenia mają funkcjonować przez długi czas muszą być szczelne i wykonane z materiałów, które nie ulegają łatwo zniekształceniom.

Organ drugiej instancji postanowił o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia obowiązku określonego w punkcie 1.3.3 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., w którym wskazano na konieczność zastosowania warstwy geowłókniny separująco-filtracyjnej na długości linii kolejowej. Warunek ten został rozszerzony o inne działania minimalizujące. Zdecydowano o nałożeniu na inwestora obowiązku zastosowania dodatkowego rozwiązania minimalizującego w postaci izolacji antywibracyjnej w podtorzu na odcinku przebiegającym przez obszar Natura 2000 Forty Modlińskie, tj. od km 3+500 do km 4+200. Rozwiązanie to zminimalizuje oddziaływanie drgań na zimujące w chodnikach kontrminowych Schronu „gen. Sowińskiego” nietoperze.

Warunek został również rozszerzony o konieczność wykonania działań kompensacyjnych, takich jak wywieszenie skrzynek lęgowych dla ptaków oraz skrzynek dla nietoperzy.

GDOŚ wskazał typy budek odpowiadające wymaganiom najliczniej występujących na terenie planowanej inwestycji i w jej sąsiedztwie gatunków ptaków lęgowych, należących do tzw. dziuplaków wtórnych. Ptaki te w wyniku wycinki dziuplastych drzew utracą swoje siedliska lęgowe, co wymaga skompensowania poprzez wywieszenie określonych w ww. warunku budek. Liczbę skrzynek lęgowych ustalono biorąc pod uwagę skalę wycinki (82 drzewa (pnie) i ok. 108 000 m² grup drzew, zbiorowisk o charakterze leśnym i zakrzewień z samosiejek i podrostów drzew) oraz przeciętny wiek drzew (ok. 20-30 lat). Na podstawie powyższych informacji można uznać, iż zakres zaproponowanych działań kompensacyjnych jest prawidłowy. Aby mieć pewność, co do poprawności szczegółowej lokalizacji poszczególnych skrzynek, w powyższym warunku wskazano, by omawiane działania kompensujące wykonać pod nadzorem ornitologa oraz w uzgodnieniu z właściwymi zarządcami terenów: Nadleśnictwem Jabłonna oraz właściwym konserwatorem

zabytków, z uwagi na podlegający mu cmentarz. Warunek nakłada obowiązek kontrolowania stanu technicznego zamontowanych budek i prowadzenia ich konserwacji co najmniej raz na dwa lata przez okres 30 lat od momentu zawieszenia. W sytuacji całkowitej utraty funkcjonalności budek w wyniku np. działań człowieka, konieczne jest ich niezwłoczne wymienienie na nowe, w pełni sprawne technicznie.

Wprowadzenie do niniejszego warunku decyzji skrzynek dla nietoperzy jest uzasadnione koniecznością skompensowania utraconych w wyniku wycinki drzew potencjalnych miejsc odpoczynku i schronień nietoperzy. Wskazane w warunku typy budek spełniają wymagania wielu gatunków nietoperzy, w tym również nocka dużego, mopka, czy karlika małego. Warto zaznaczyć, że na omawianym terenie w trakcie inwentaryzacji odnotowano obecność ww. gatunków. Przedmiotowy warunek również nakłada obowiązek kontrolowania stanu technicznego zamontowanych budek i prowadzenia ich konserwacji co najmniej raz na dwa lata, przez okres 30 lat od momentu zawieszenia.

Organ drugiej instancji postanowił o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia obowiązku określonego w punkcie 1.3.5 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczącego sposobu odwadniania podtorza. Treść warunku uzupełniono o maksymalną wartość jaką może osiągać nachylenie skarp rowów odwodnieniowych. Rowy ze skarpami o nachyleniu większym niż 1:1,5 w znaczący sposób utrudniają przemieszczanie się płazów, gadów i ssaków tworząc dodatkową barierę i spowalniając ucieczkę tych zwierząt.

GDOŚ postanowił o uchyleniu i orzeczeniu nowego brzmienia warunku określonego w punkcie 1.3.9 decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., dotyczącego oświetlenia linii kolejowej.

Doprecyzowanie ww. punktu decyzji uznano za konieczne z uwagi na konieczność zminimalizowania niekorzystnego wpływu oświetlenia na nietoperze. Z jednej strony wpłynie to na ograniczenie efektu przyciągania w rejon torowiska tych gatunków nietoperzy, które polują na owady wabione przez światło, z drugiej zaś zminimalizuje ryzyko powstania efektu bariery dla gatunków, takich jak nocyk duży oraz mopek, które unikają miejsc oświetlonych (fotofobia).

GDOŚ zdecydował o uchyleniu załącznika do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: Charakterystyka przedsięwzięcia zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.). W opinii organu drugiej instancji charakterystyka przedsięwzięcia zawierała zbyt ogólne informacje na temat przedmiotowej

inwestycji. W związku z powyższym informacje zamieszczone w charakterystyce przedsięwzięcia zostały przez GDOŚ uszczegółowione, m.in. o takie kwestie jak wskazanie wariantu wybranego do realizacji, opisanie przebiegu inwestycji, przedstawienie zakresu prac jakie będą wykonywane w ramach przedmiotowej inwestycji.

Ponadto w załączniku 1 do niniejszej decyzji zamieszczono poglądowy rysunek przedstawiający przebieg przedmiotowej inwestycji.

W pozostałym zakresie GDOŚ utrzymał w mocy przedmiotową decyzję.

Odnosząc się do zarzutów przedstawionych przez Towarzystwo GDOŚ stwierdza, co następuje.

Ad.1

Towarzystwo zarzuca, że decyzja RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r. została wydana na podstawie raportu, niespełniającego wymagań określonych w art. 66 ust. 6 oraz art. 66 ust. 1 pkt 16 ustawy ooś. Skarżący wskazuje, że w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie zamieszczono informacji na temat oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na etapie jego likwidacji.

Organ drugiej instancji zgadza się ze skarżącym, że w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, nie przeanalizowano wpływu na środowisko jakie wywrze ewentualna likwidacja przedmiotowej inwestycji. W związku z powyższym GDOŚ pismem z dnia z dnia 31 marca 2019 r. wezwał inwestora do uzupełnienia raportu w tym zakresie.

W odpowiedzi zamieszczonej przy piśmie z dnia 29 kwietnia 2019 r. inwestor odniósł się do ww. kwestii.

Po analizie odpowiedzi inwestora na ww. wezwanie GDOŚ stwierdza, że oddziaływanie na etapie likwidacji przedsięwzięcia będzie miało podobny charakter i skalę jak oddziaływanie na etapie budowy, a jego zasięg będzie ograniczony do terenu budowy i najbliższego sąsiedztwa. W kwestii zarzutu dotyczącego braku sformułowania w ww. decyzji warunków właściwych dla etapu likwidacji przedsięwzięcia, GDOŚ wskazuje, że inwestor w odpowiedzi na wezwanie opisał działania, które powinny zostać zastosowane na tym etapie w celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko. Rozwiązania te będą podobne do tych, które zaplanowano na etapie realizacji inwestycji. Natomiast należy zauważyć, że art. 82 ustawy ooś normuje zakres rozstrzygnięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b) omawianej ustawy w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ uwzględniając konieczność ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, może określić warunki korzystania ze środowiska jedynie dla etapu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Zobowiązanie Inwestora do podjęcia działań służących ograniczeniu negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w fazie likwidacji wykracza poza zakres rozstrzygnięcia określony w art. 82 ustawy ooś. Warto przy tym zauważyć, że *„przekroczenie granic w przyznawaniu uprawnień lub nakładaniu obowiązków powoduje, że w części odpowiadającej temu przekroczeniu decyzja podjęta jest bez podstawy prawnej, a zatem obarczona wadą nieważności wymienioną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.”* (zob. Gruszecki Krzysztof. Art. 82. W: Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. III. System Informacji Prawnej LEX, 2020.). W związku z powyższym za niezasadny uznano zarzut braku określenia w kwestionowanej decyzji warunków minimalizujących oddziaływanie na etapie likwidacji przedsięwzięcia.

Towarzystwo zarzuca również brak sformułowania w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zaleceń dotyczących przeprowadzenia monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na formy ochrony przyrody, w tym na przedmioty ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Forty Modlińskie (PLH140020) – dalej: obszar Natura 2000 Forty Modlińskie. W związku z powyższym, zdaniem Skarżącego Organ I instancji nie dokonał analizy wymaganego zakresu monitoringu oraz wydał przedmiotową decyzję w oparciu o niekompletny materiał dowodowy.

Za bezzasadny należy uznać także zarzut naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 16 ustawy ooś. W raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz w zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach sformułowano wymagania dotyczące prowadzenia monitoringu wpływu linii kolejowej nr 247 w zakresie oddziaływania hałasu na tereny podlegające ochronie akustycznej. Monitoring ten ma na celu zweryfikowanie, czy dotrzymane będą dopuszczalne poziomy hałasu. W kwestii monitoringu wpływu linii kolejowej nr 247 na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie warto zaznaczyć, że niewrażliwym okresem z punktu widzenia oddziaływania na gatunki nietoperzy stanowiące przedmioty ochrony tego obszaru jest etap budowy. Największym zagrożeniem dla nietoperzy jest bowiem wycinka drzew, które mogą być wykorzystywane przez te ssaki jako miejsca rozrodu lub odpoczynku. Warto podkreślić, że oddziaływanie w trakcie budowy przedmiotowego odcinka linii kolejowej będzie

monitorowane przez nadzór przyrodniczy, który zgodnie z warunkami przedmiotowej decyzji jest zobowiązany m.in. do skontrolowania drzew przeznaczonych do wycinki pod kątem ich zasiedlenia przez nietoperze.

Kwestia oddziaływania planowanej linii kolejowej na nietoperze była szczególnie wnikliwie analizowana zarówno przez RDOŚ w Warszawie, jak również na etapie postępowania odwoławczego. Obszar Natura 2000 Forty Modlińskie został utworzony dla ochrony zimowej kolonii mopka *Barbastella barbastellus*, nocka dużego *Myotis myotis* i nocka łydkowłosego *Myotis dasycneme* oraz kolonii lęgowej nocka dużego. Obszar ten obejmuje sześć obiektów fortyfikacyjnych Twierdzy Modlin, w tym Lunetę frontu św. Jerzego, nazywaną też Schronem „gen. Sowińskiego”, której budowla nadziemna znajduje się przy drodze nr 62, ok. 300 m na południe od przebiegu projektowanej linii 247. Omawiane zimowisko nietoperzy badane jest od wielu lat, zatem dostępne są wiarygodne dane dotyczące liczebności lokalnych populacji ww. gatunków.

Nietoperze bytujące w Lunecie Sowińskiego przemieszczają się na znacznych wysokościach (w tym nocek duży, który z kolonii rozrodczej na żerowisko lata na tereny położone na północ od lotniska). Brak jest zatem bezpośredniego zagrożenia kolizją z kursującymi pociągami. Ponadto warto zauważyć, że pomimo bliskiego sąsiedztwa z intensywnie użytkowaną drogą krajową nr 62 oraz portem lotniczym, kolonia rozrodcza nocka dużego funkcjonuje bardzo dobrze.

Zgromadzona w przedmiotowej sprawie dokumentacja jest wystarczająca do pełnego rozpoznania skali i rodzaju generowanych przez przedmiotowe przedsięwzięcie oddziaływań. Obszar inwestycji jest dobrze przebadany pod kątem chiropterofauny i istnieją dla tego terenu aktualne wieloletnie dane, zbierane m.in. na zlecenie Portu Lotniczego w Modlinie.

Warto zaznaczyć, że z przedstawionych w publikacji pt. „*Ekspertyza dotycząca wpływu linii kolejowych na nietoperze*”, J. Furmankiewicz, M. Pakuła, Uniwersytet Wrocławski, 2016, wniosków wynika, że „*udział zachowań kolizyjnych w stosunku do aktywności nietoperzy w obszarze kolejowym jest niewielki*” (s. 145). Wniosek o niskiej śmiertelności nietoperzy przy liniach kolejowych wysnuto w oparciu o badania prowadzone w różnych regionach Polski i w różnorodnych siedliskach. Mając powyższe kwestie na uwadze należy stwierdzić, że wykonanie analizy porealizacyjnej w zakresie wpływu przedmiotowej linii kolejowej na chiropterofaunę nie jest konieczne. Sformułowane w decyzji RDOŚ w Warszawie i niniejszej decyzji warunki minimalizują ryzyko negatywnego wpływu planowanej linii kolejowej do poziomu nieistotnego z punktu widzenia celów ochrony obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie.

Zarzuty dotyczące naruszenia art. 66 ustawy o oś należy zatem uznać za bezzasadne.

Ad.2

Kolejnym zarzutem, na który wskazuje skarżący jest naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, gdyż w trakcie oceny oddziaływania na środowisko, jak wynika to z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie zweryfikowano ustaleń raportu w zakresie wpływu omawianego przedsięwzięcia na wody powierzchniowe (JCWP) i podziemne (JCWPd) znajdujące się w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Zdaniem Towarzystwa skutkuje to brakiem ustalenia, czy w sprawie nie ma zastosowania przepis art. 81 ust. 3 ustawy ooś, ponieważ nie zbadano czy przedmiotowe przedsięwzięcie może powodować negatywny wpływ na osiągnięcie celów środowiskowych wód.

Odnosząc się do powyższego zarzutu GDOŚ zauważa, że kwestia oddziaływania planowanej linii kolejowej na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych ustalonych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) była analizowana przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który jako organ kompetentny w tej kwestii wydał opinię z dnia 7 marca 2018 r., znak: WA.RZŚ.436.1.18.2018.IK, w której stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Należy wyjaśnić, że przedmiotowa inwestycja nie będzie uciążliwa dla środowiska wodnego, gdyż:

- realizacja inwestycji nie jest związana z emisją ścieków technologicznych,
- powstające podczas realizacji inwestycji ścieki socjalno-bytowe, przy zastosowaniu odpowiedniej gospodarki nimi, nie stanowią zagrożenia dla środowiska wodnego,
- realizacja inwestycji nie będzie związana z budowa nowych obiektów inżynierskich,
- realizacja inwestycji nie będzie związana z ingerencją w koryta cieków, nie wpłynie zatem na zmianę warunków morfologicznych cieków czy też zmianę wielkości i dynamiki przepływu wód, nie spowoduje również przerwania ciągłości hydrologicznej cieków,
- inwestycja zlokalizowana jest w odległości około 1 km od rzeki Narew będącej ciekim istotnym w ramach JCWP Narew od Zalewu Zegrzyńskiego do ujścia (PL.RW200021269), w odległości około 1,5 km od Wisły będącej ciekim istotnym w ramach JCWP Wisła od Narwi do Zbiornika Włocławek (PL.RW2000212739) oraz w odległości około 3 km od rzeki Suchodółka będącej ciekim istotnym w ramach JCWP Suchodółka (PL.RW000172689949),
- realizacja inwestycji nie wpłynie na połączenie z częściami wód podziemnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem GDOŚ nie istnieje ryzyko negatywnego wpływu omawianego przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych przyjętych dla JCWP i JCWPd. Mając powyższe na uwadze zarzut naruszenia art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś oraz art. 81 ust. 3 ustawy ooś w ocenie GDOŚ jest nieuzasadniony.

Ad.3

Skarżący zarzuca, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pominięto zaproponowane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko warunki minimalizujące oddziaływanie planowanej inwestycji, w szczególności zapisy dotyczące ochrony fauny na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięcia. Ponadto, że RDOŚ w Warszawie nie wyjaśnił i nie uzasadnił swojej decyzji oraz nie wskazał powodów rezygnacji z niektórych działań minimalizujących. W konsekwencji, zdaniem Skarżącego uzasadnienie omawianej decyzji nie spełnia wymagań określonych w art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret pierwsze ustawy ooś.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy przyznać rację skarżącemu, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej przez RDOŚ w Warszawie zabrakło niektórych warunków zaproponowanych przez autorów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w celu minimalizacji oddziaływania linii kolejowej nr 247 na środowisko przyrodnicze. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji RDOŚ w Warszawie nie wyjaśnił z jakich względów uznał powyższe rozwiązania minimalizujące za zbędne oraz dlaczego nie zamieścił ich w warunkach określonych w decyzji z dnia 21 maja 2019 r.

Należy podkreślić, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji organu pierwszej instancji, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Mając na względzie powyższe, GDOŚ ponownie zbadał kwestię oddziaływania planowej inwestycji oraz adekwatność zaproponowanych rozwiązań minimalizujących ten wpływ.

W rozdziale 8 raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (Wykaz działań minimalizujących oddziaływanie na etapie realizacji i eksploatacji) zawarto szereg warunków, które mają ograniczyć oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na faunę, zarówno na etapie budowy, jak i jego funkcjonowania. Odnośnie minimalizacji ryzyka kolizji ssaków z przejeżdżającymi pociągami GDOŚ wskazuje, że w raporcie zaproponowano zastosowanie ogrodzenia „za pomocą siatki na odcinku ok. 3+250 – 4+400 km, strona lewa, celem uniemożliwienia zwierzynie przedostania się na obszar linii kolejowej przy ogrodzeniu lotniska” (str. 185). Ponadto wskazano,

że „płot ten należy połączyć z istniejącym ogrodzeniem, które biegnie prostopadle do analizowanej linii kolejowej” (str. 185). Po zapoznaniu się z wynikami inwentaryzacji i uwarunkowaniami przyrodniczymi terenu na tym odcinku planowanej inwestycji, GDOŚ nie widzi potrzeby wprowadzenia powyższego zalecenia do treści warunków zaskarżonej decyzji. Zarówno omawiany odcinek linii kolejowej, jak i cały jej przebieg położony jest poza korytarzami migracyjnymi o znaczeniu krajowym oraz ponadlokalnym. Faktem jest, że na początkowym odcinku (od km 0+300 do km 0+1000) planowane przedsięwzięcie przebiega wzdłuż korytarza o znaczeniu krajowym, obejmującym tereny podmokłe doliny Narwi (Dolina Dolnego Bugu (GKPnC-4)), oddalonego o ok. 50-100 m. Niemniej jednak projektowana linia kolejowa 247 nie wpłynie na jego funkcjonowanie, gdyż inwestycja nie przecina tego korytarza, a pomiędzy jej terenem, a doliną Narwi znajduje się funkcjonująca linia kolejowa nr 9 (Warszawa Wschodnia – Gdańsk Główny), zabudowania mieszkalne miejscowości Modlin Stary oraz droga. Inne korytarze ekologiczne są odcięte od obszaru inwestycji przez trasę szybkiego ruchu oraz przez ogrodzony obszar lotniska. Takie uwarunkowania w istotny sposób ograniczają możliwość wykorzystywania analizowanego terenu przez gatunki dużych i średnich ssaków w okresie dyspersji.

Organ przyznaje, że zadrzewione tereny w obrębie Twierdzy Modlin, zlokalizowane pomiędzy km 3+250 a km 3+500 planowanej linii, mogą być wykorzystywane przez ssaki do przemieszczania się między terenami położonymi na południe i północ projektowanej linii kolejowej. Jak wynika z informacji przedstawionych w dokumentacji (Tom 11 Inwentaryzacja przyrodnicza) w trakcie badań przyrodniczych na omawianym fragmencie linii dokonano bezpośrednich obserwacji lub znaleziono tropy m.in. takich gatunków jak sarna *Capreolus capreolus*, dzik *Sus scrofa*, zając *Lepus europaeus* oraz łось *Alces alces*. Wspomniane gatunki przemieszczają się z tego obszaru na południe, przekraczając drogę nr 62, lub na północ, obchodząc ogrodzony obszar lotniska oraz bazy paliwowej.

Pomimo powyższego, ryzyko kolizji ssaków z przejeżdżającymi pociągami nie jest na tyle duże, aby uzasadniało nałożenie na inwestora obowiązku wykonania na tym odcinku ogrodzenia. Nie jest to korytarz migracyjny o istotnej randze, tylko lokalny szlak przemieszczania się głównie sarny, dzika i zająca, czyli pospolitych gatunków mozaiki polno-leśnej. Biorąc pod uwagę parametry planowanej linii (20 przejazdów pociągów pasażerskich w porze nocnej i 64 przejazdy w ciągu dnia) można uznać, że linia kolejowa 247 nie będzie stanowiła istotnej bariery dla migrujących zwierząt, a śmiertelność ssaków ograniczy się do jednostkowych przypadków, które nie wpłyną negatywnie na lokalną populację. Warto zaznaczyć, że jednostronne ogrodzenie wzdłuż torowiska (od strony

lotniska) spowodowałyby większe ryzyko kolizji, z uwagi na fakt, iż zwierzęta przemieszczające się od strony drogi nr 62 wchodziłyby na torowisko i po zejściu z nasypu trafiałyby na ogrodzenie, co zmuszałoby je do powrotu i ponownego wejścia na torowisko. Z kolei obustronne ogrodzenie planowanego przedsięwzięcia na odcinku ok. 3+250 – 4+400 km nie rozwiąże problemu przekraczania przez ssaki linii kolejowej, bowiem zwierzęta te przemieszczałyby się wzdłuż ogrodzenia, wchodząc na torowisko w miejscu, gdzie ta bariera by się kończyła.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że wbrew temu co twierdzi skarżący, zasadne jest odstąpienie od sformułowania ww. warunku w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Należy natomiast przyznać rację Skarżącemu w kwestii budek dla ptaków i nietoperzy. Rzeczywiście pomimo wskazania w raporcie na konieczność zawieszenia 40 budek lęgowych dla ptaków oraz 20 budek dla nietoperzy, RDOŚ w Warszawie nie ustalił w decyzji obowiązku ich wykonania, nie uzasadnił również powodów rezygnacji z zastosowania tego rodzaju środków minimalizujących negatywny wpływ przedsięwzięcia. Z inwentaryzacji wykonanej na potrzeby raportu o oddziaływaniu na środowisko omawianego przedsięwzięcia wynika, iż w zasięgu planowanej inwestycji występują gatunki ptaków lęgowych należące do tzw. dziuplaków wtórnych, które w związku z planowaną wycinką drzew utracą część potencjalnych miejsc gniazdowych. Wobec powyższego uzasadniona jest konieczność nałożenia w ramach zaskarżonej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach działań kompensujących, wynikających z art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2019 r., poz. 396, t.j.), polegających na wywieszeniu skrzynek lęgowych.

Obowiązek wywieszenia skrzynek dla ptaków i nietoperzy został nałożony przez organ drugiej instancji w warunku określonym w punkcie 4 niniejszej decyzji.

Pod nadzorem ornitologa zostanie wywieszonych 40 skrzynek lęgowych dla ptaków, w tym: 16 sztuk budek typu "A" i "A1", 20 sztuk budek typu „B” oraz 4 budki typu „D”. Działanie zostanie wykonane przed wycinką drzew, w miejscach wyznaczonych przez ornitologa na terenie starego cmentarza i na najbliższych fragmentach drzewostanów należących do Nadleśnictwa Jabłonna, po uzgodnieniu z właściwymi zarządcami terenów. Budki zostaną objęte kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem, co najmniej raz na dwa lata, przez okres 30 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia budki konieczna będzie jej naprawa lub wymiana na nową.

Zostanie również wywieszonych 20 skrzynek dla nietoperzy w 5 grupach po 4 skrzynki (w każdej lokalizacji rozwiesić 2 budki typu Stratmann oraz 2 budki typu Issel) w miejscu

wyznaczonym przez nadzór chiropterologiczny, na terenie starego cmentarza. Budki zostaną objęte kontrolą stanu technicznego oraz konserwacją, w tym czyszczeniem co najmniej raz na dwa lata, przez okres 30 lat od momentu zawieszenia. W przypadku uszkodzenia budki konieczna będzie jej naprawa lub wymiana na nową.

Ad. 4

W ocenie skarżącego decyzja RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r. została wydana z naruszeniem art. 82 ust. 1 pkt. 1 lit. „a” ustawy ooś, ponieważ w pkt I. 1.1. sentencji decyzji, jak również w jej załączniku pt. „Charakterystyka przedsięwzięcia” nie podano dokładnej lokalizacji planowanej linii kolejowej, w szczególności nie wymieniono miejscowości w których linia ta będzie przebiegać, a ograniczono się tylko do wskazania przynależności administracyjnej terenu przedsięwzięcia na poziomie gmin. Towarzystwo zarzuca, że zabrakło określenia miejscowości (obrębów, np. wsi) – w obrębie których przedsięwzięcie ma być realizowane. W takich okolicznościach - organowi wydającemu decyzję realizacyjną - na podstawie ustaleń środowiskowych - nie sposób będzie zweryfikować czy lokalizacja wskazana przez inwestora we wniosku o wydanie takiej decyzji jest zgodna z decyzją środowiskową. Również społeczeństwo, w szczególności społeczność lokalna - nie posiada pełnej wiedzy o lokalizacji planowanej linii.

Ponadto Towarzystwo podkreśla, iż podanie do publicznej wiadomości informacji o podejmowanych przez RDOŚ w Warszawie czynnościach (np. o wszczęciu postępowania na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., o udziale społeczeństwa oraz o wydaniu w dniu 21 maja 2019 r. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) były dokonywane z naruszeniem art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. „d” ustawy ooś, a tym samym art. 7 kpa.

Jeżeli chodzi o informowanie stron w trakcie toczącego się postępowania, należy wskazać, że liczba stron w przedmiotowym postępowaniu przekroczyła 20. Zastosowanie znalazł zatem art. 74 ust. 3 ustawy ooś, zgodnie z którego dyspozycją o wszelkich czynnościach podejmowanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie strony były zawiadamiane zgodnie z art. 49 kpa, tj. poprzez publiczne obwieszczenie. W ten sposób poinformowano m.in. o wszczęciu postępowania, stwierdzeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, zapewnieniu udziału społeczeństwa w postępowaniu zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy ooś, uzyskaniu opinii właściwego organu sanitarnego, możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym i zgłoszeniu uwag i wniosków przed wydaniem decyzji, wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Obwieszczenia były każdorazowo wywieszane na tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, Urzędu Miasta Nowy Dwór Mazowiecki, Urzędu Gminy Pomiechówek oraz Urzędu Gminy w Zakroczymiu. Dodatkowo zamieszczane były na stronie internetowej RDOŚ w Warszawie w Biuletynie Informacji Publicznej.

Weryfikacja terminów wywieszenia zawiadomień RDOŚ w Warszawie w niniejszej sprawie wskazuje na prawidłowe zawiadamianie stron postępowania oraz zainteresowanego społeczeństwa o podejmowanych przez ww. organ czynnościach. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że strony były prawidłowo informowane o toczącym się postępowaniu, a tym samym na każdym z etapów prowadzonego postępowania miały możliwość zapoznania się z aktami sprawy, złożenia uwag oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Zdaniem organu drugiej instancji nie doszło do naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. „d” ustawy ooś, ani art. 7 kpa.

Odnosnie lokalizacji przedmiotowej inwestycji należy stwierdzić, że jak słusznie wskazał RDOŚ w Warszawie przedsięwzięcie usytuowane będzie w województwie mazowieckim na terenie gmin Nowy Dwór Mazowiecki oraz Pomiechówek, w powiecie nowodworskim. Jeżeli chodzi o gminę Zakroczym, należy wyjaśnić, że granica terenu przewidzianego pod przedmiotową inwestycję przebiega bezpośrednio po granicy gminy Zakroczym, z tego względu wszelkie obwieszczenia były dokonywane również na terenie tej gminy. W ramach rozpatrywanych wariantów inwestycyjnych w miejscu istniejącej bocznicy powstanie nowa linia kolejowa. Linia poprowadzona zostanie ze stacji Modlin do nowej stacji Mazowiecki Port Lotniczy Warszawa/Modlin. W załącznikach do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lokalizacja inwestycji została określona w sposób prawidłowy. Zarówno z rysunków zamieszczonych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia np. rys nr 1 str. 19, jak i z załączników mapowych do raportu, jednoznacznie można określić przebieg inwestycji. Należy mieć również na uwadze, że przedmiotowe przedsięwzięcie będzie realizowane w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącego torowiska.

W opinii GDOŚ nie ma zatem wątpliwości, gdzie będzie przebiegała przedmiotowa inwestycja. Nie można się też zgodzić z zarzutem Towarzystwa, że społeczeństwo, w szczególności społeczność lokalna, nie posiadała pełnej wiedzy o lokalizacji planowanej linii. W trakcie prowadzonego postępowania RDOŚ w Warszawie umożliwił stronom i społeczeństwu zapoznanie się z materiałem dowodowym. Zarówno strony jak i społeczeństwo miały więc możliwość dokładnego zapoznania się z przebiegiem planowanej inwestycji.

W odpowiedzi na powyższy zarzut GDOŚ wskazuje, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji odniesiono się do kumulacji oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia oraz istniejącego układu drogowego i kolejowego w zakresie wysokości stężeń zanieczyszczeń w powietrzu, wpływu na zabytki oraz kumulacji z istniejącą linią kolejową nr 9 w zakresie spływu wód opadowych i roztopowych. Dlatego nie można uznać, że RDOŚ w Warszawie w ogóle nie rozważał kwestii oddziaływania linii kolejowej 247 w powiązaniu z funkcjonującymi inwestycjami liniowymi na omawianym obszarze. Wprawdzie organ pierwszej instancji nie odniósł się do kumulacji oddziaływań na środowisko przyrodnicze, jednak warto zaznaczyć, że w raporcie analizowano to zagadnienie i uznano, że skumulowane oddziaływania są nieistotne z punktu widzenia funkcjonowania lokalnych populacji zwierząt str. 199 raportu o oddziaływaniu na środowisko. Odnosząc się do podanego w odwołaniu przykładu przedłużenia linii kolejowej nr 247 do Płocka, GDOŚ wskazuje, że autorzy raportu wspominają o planach pozostawienia rezerwy terenowej pod przyszłą budowę odgałęzienia linii nr 247 w kierunku Płocka. Należy jednak zauważyć, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy ooś w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinny znaleźć się informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Na obecnym etapie nie wydano decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dalszego odcinka linii kolejowej nr 247 (do Płocka), jak również brakuje informacji i danych odnośnie parametrów tego odcinka, które mogłyby być uwzględnione w trakcie analizy oddziaływań skumulowanych.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 82 ust. 2 ustawy ooś, wskazać należy, że w ww. artykule wymieniono przesłanki, którymi powinien kierować się organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przy orzekaniu o obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Jedną z nich jest możliwość kumulowania się oddziaływań planowanego przedsięwzięcia oraz przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać dana inwestycja. Jak już wcześniej wskazano, wpływ planowanego przedsięwzięcia oceniono w powiązaniu z oddziaływaniem pochodzącym z obiektów znajdujących się w sąsiedztwie przedmiotowej linii kolejowej. Wzięto również pod uwagę przedsięwzięcia planowane.

Wyniki powyższych rozważań nie wskazywały na znaczącą kumulację oddziaływań, która uzasadniałaby konieczność przeprowadzenia ponownych analiz w zakresie wpływu linii 247 na środowisko przyrodnicze w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. W związku z powyższym zarzuty Skarżącego w tym zakresie nie dają podstaw do ich uwzględnienia.

W trakcie prowadzenia postępowania odwoławczego GDOŚ dostrzegł konieczność wyjaśnienia kwestii związanych z migracją płazów w rejonie zbiornika położonego na terenie stacji paliw POL-OIL (2+600-2+700 km), w którym odnotowano rozród płazów. W związku z powyższym organ drugiej instancji wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień. W odpowiedzi na wezwanie wyjaśniono, że w ramach inwentaryzacji przyrodniczej odnotowano jednego martwego osobnika ropuchy szarej na terenie torowiska ok. km 2+680. Natomiast kontrole przeprowadzone w okresie wiosennej i jesiennej migracji płazów oraz w trakcie opuszczania zbiornika rozrodczego zlokalizowanego na terenie ww. stacji paliw przez osobniki młodociane nie wykazały innych przypadków śmiertelności płazów. Do omawianej odpowiedzi dołączono zdjęcie ww. zbiornika oraz zdjęcie ogrodzenia stacji paliw POL-OIL. Na ww. zdjęciach widać wysoką betonową podmurówkę ogrodzenia, która ogranicza możliwość przedostania się płazów na torowisko. W związku z powyższym GDOŚ doszedł do przekonania, że na omawianym odcinku planowanej linii kolejowej nie dochodzi do wzmożonej migracji płazów w poprzek torowiska, a zatem zastosowanie dodatkowych rozwiązań minimalizujących nie jest konieczne.

Trasa przedmiotowej linii kolejowej na odcinku od km 3+500 do km 4+200 przebiega przez obszar Natura 2000 Forty Modlińskie. Podany powyżej kilometraż uwzględnia obecnie procedowaną korektę granic. W dniu 14 marca 2019 r. Minister Środowiska, po uzyskaniu zgody Rady Ministrów (uchwała z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie Komisji Europejskiej dokumentu "Lista zmian granic obszarów Natura 2000", M.P. z 2019 r., poz. 208), przekazał Komisji Europejskiej listę proponowanych zmian obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty. Na ortofotomapach załączonych do przedłożonej dokumentacji przedstawiono nieaktualne granice ww. obszaru, tj. załączniki graficzne nie uwzględniły zmian, o których mowa powyżej. Z wyżej wymienionych względów GDOŚ wezwał inwestora do zaktualizowania analizy oddziaływania przedmiotowej linii kolejowej na obszar Natura 2000 Forty Modlińskie oraz przedstawienia aktualnego przebiegu granic ww. obszaru na załącznikach graficznych prezentujących lokalizację inwestycji objętej wnioskiem. W odpowiedzi na ww. wezwanie

torowych (w sytuacjach wyjątkowych, np. ze względów technologicznych lub ze względu na wymaganą przepustowość na linii kolejowej) dopuszcza się wykonanie prac budowlanych w godz. 22.00 - 6.00, przy czym na odcinku od km -0+275 do km 1+300, w sąsiedztwie zabudowy chronionej akustycznie, roboty budowlane w miarę możliwości powinny być prowadzone bezpośrednio z torowiska, przy czym powinny być zastosowane maszyny budowlane o możliwie najmniejszej mocy akustycznej.

Wskazano również na konieczność zastosowania na nawierzchni drogi krajowej 62 warstwy ściśralnej z SMA8 lub SMA5, co wpłynie na minimalizację oddziaływania hałasu na terenach chronionych akustycznie. Ponadto nałożono konieczność wykonania ekranów akustycznych wzdłuż drogi krajowej 62 oraz wskazano ich lokalizację, rodzaj oraz wysokość.

Dodatkowo nałożono na inwestora konieczność wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu (warunek określony w punkcie 3.1 decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r.) oraz przedstawiono punkty, w których pomiary należy wykonać. Wskazano też, że *„w przypadku niedotrzymania standardów jakości środowiska należy zastosować odpowiednie dodatkowe zabezpieczenia. Przy stwierdzeniu przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu należy przedstawić rozwiązania zabezpieczające tereny chronione przed ponadnormatywnym oddziaływaniem akustycznym. W sytuacji, w której standardy w środowisku nie będą mogły być dotrzymane, należy podjąć działania mające na celu utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania”*.

W celu zabezpieczenia istniejącej zieleni wysokiej znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej do realizacji inwestycji w punktach 1.2.19.-1.2.22. decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r. wprowadzono warunki dotyczące zakazu lokalizowania w bezpośrednim zasięgu koron drzew dróg dojazdowych i placów technologicznych, lokalizowania miejsc składowania urobku, kruszyw, materiałów budowlanych i odpadów poza zasięgiem koron drzew, prowadzenia wykopów ręcznych lub za pomocą mikrokoparek w obrębie systemu korzeniowego drzew rosnących w bezpośrednim sąsiedztwie placu budowy, zabezpieczenia odsłoniętych korzeni. Natomiast drzewa przeznaczone do zachowania i znajdujące się w zasięgu pracy ciężkich maszyn (tj. drzewa znajdujące się w odległości do 5 m od granicy prowadzonych prac) zostaną zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi.

W celu uniknięcia lub ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko w otoczeniu przedmiotowej inwestycji związanego z powstającymi na etapie jej realizacji i eksploatacji odpadami w warunkach określonych w punktach 1.2.30.-1.2.36. decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r. wskazano w jaki sposób inwestor powinien prowadzić gospodarkę odpadami. Nałożono

m.in. obowiązek gromadzenia odpadów selektywnie w zamkniętych, szczelnych i oznakowanych pojemnikach.

W warunkach określonych w punktach 1.2.23.-1.2.27. decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r. wskazano sposób postępowania w trakcie trwania prac budowlanych w sposób pozwalający ograniczyć ryzyko nieumyślnego zabijania zwierząt. Przed rozpoczęciem robót teren budowy będzie sprawdzany pod kątem obecności zwierząt, a w przypadku ich znalezienia będą one wynoszone poza teren budowy. Wszelkie „pułapki” (np. wloty do studzienek, głębokie wykopy) zostaną zabezpieczone przed wpadaniem i uwięzieniem w nich drobnych zwierząt. Przed zasypaniem wykopów ich dno będzie sprawdzane pod kątem obecności w nich zwierząt. Podczas trwania prac budowlanych nie będzie można dopuszczać do tworzenia się zastoisk wody, by nie stanowiły one potencjalnych miejsc rozrodu płazów.

Celem ograniczenia ryzyka skażenia gruntu w terenach cennych przyrodniczo postawiono warunek wskazany w punkcie 1.2.28. decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r. Zobowiązano w nim inwestora by zaplecza budowy i bazy materiałowe lokalizować poza doliną Narwi (prawa strona w km 0+500 - 1+000), miejscami rozrodu płazów (lewa strona w km 2+630 - 2+710 oraz 3+020 - 3+160) oraz obszarem Natura 2000 Forty Modlińskie (obie strony w km 3+250 - 4+300).

W celu ograniczenia niepokożenia nietoperzy na skutek prowadzonych prac budowlanych nałożono na inwestora obowiązek dotyczący terminów ~~prze~~ prowadzenia prac budowlanych, wyrażony w punkcie 1.2.29 decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r. Nakazano w nim by w granicach obszaru Natura 2000 Forty Modlińskie PLH140020, tj. w km od 3+250 do 4+300, w terminie od 1 marca do 31 października, wszelkie prace wykonywane były wyłącznie w porze dziennej.

W punkcie 2. decyzji RDOŚ w Warszawie dnia 21 maja 2019 r. organ pierwszej instancji odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Stanowisko takie przyjął wzięwszy pod uwagę, że posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływanie na środowisko. W opinii organu drugiej instancji działanie to należy uznać za prawidłowe. Należy podkreślić, że po uzupełnieniu materiału dowodowego i uzyskaniu wyjaśnień od inwestora, po zmianie niektórych warunków decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., obowiązki wskazane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zapewnią właściwą ochronę środowiska, zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji przedmiotowej inwestycji.

Biorąc powyższe pod uwagę, Generalny Dyktor Ochrony Środowiska zdecydował o uchyleniu części warunków decyzji RDOŚ w Warszawie z dnia 21 maja 2019 r., znak: WOOS-II.4210.50.2017.EWA.24, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa odcinka linii kolejowej od stacji Modlin do Mazowieckiego Portu Lotniczego (MPL) Warszawa/Modlin oraz budowa stacji kolejowej Mazowiecki Port Lotniczy (MPL) Warszawa/Modlin według wariantu inwestycyjnego i orzekł ich nowe brzmienie, a w pozostałym zakresie utrzymał ww. decyzję w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Pouczenie

- Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), dalej ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 ppsa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji, zgodnie z art. 53 § 1 ppsa;
- wnosząc skargę strona, zgodnie z art. 230 ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

z upoważnieniem
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Matek Kajs

Otrzymują:

1. PKP PLK S.A. w Warszawie – za pośrednictwem pełnomocnika – Pani Ewy Makosz, ul. Targowa 74, 03-737 Warszawa;
2. Towarzystwo Ochrony Przyrody, ul. Wilcza 64, 00-679 Warszawa;
3. Pozostałe strony postępowania – powiadomienie zgodnie z art. 49 kpa
4. aa.

Do wiadomości:

- Regionalny Dyktor Ochrony Środowiska w Warszawie